

Bryssel, 14. marraskuuta 2025
(OR. en)

15465/25

PECHE 404

SAATE

Lähettäjä: Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine
DEPREZ

Saapunut: 14. marraskuuta 2025

Vastaanottaja: Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri

---

Kom:n asiak. nro: C(2025) 7655 final

Asia: KOMISSION TIEDONANTO
Avoimuuden lisääminen ja hyvän hallintotavan edistäminen
jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakamisessa: yhteisestä
kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 ja 17
artiklan soveltamista koskeva käsikirja

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2025) 7655 final.

Liite: C(2025) 7655 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.11.2025
C(2025) 7655 final

KOMISSION TIEDONANTO

Avoimuuden lisääminen ja hyvän hallintotavan edistäminen jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakamisessa: yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 ja 17 artiklan soveltamista koskeva käsikirja

KOMISSIION TIEDONANTO

Avoimuuden lisääminen ja hyvän hallintotavan edistäminen jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakamisessa: yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 ja 17 artiklan soveltamista koskeva käsikirja

1. JOHDANTO

Kalastusmahdollisuudet ovat määrällisiä kalastusoikeuksia.¹ Ne ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että yhteisiä luonnonvaroja hoidetaan kestävästi eivätkä ne ehdy liikakäytön myötä. Kun jäsenvaltiot jakavat käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia, niiden on toimittava yhteisten luonnonvarojen hoitoa ja säilyttämistä koskevan vastuunsa mukaisesti. Kalavaroja olisi samaan aikaan hoidettava johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista koskevien tavoitteiden kanssa. Kuten eurooppalaisessa valtamerisopimuksessa² korostetaan, terve valtameri ja uudistavat käytännöt tukevat osaltaan toimeentulon ylläpitämistä erityisesti rannikkoyhteisöissä ja tarjoavat elintarviketurvaa myös tuleville sukupolville.

Kansallisten kalastusmahdollisuuksien puolueettomalla ja avoimella jakamisella varmistetaan kalastajien yhdenvertainen kohtelu, lisätään sidosryhmien luottamusta ja edistetään kestävää luonnonvarojen käyttöä ja sen meriympäristön suojelua, josta kalavarat ja viime kädessä kalastus ovat riippuvaisia. Puolueeton jako auttaa myös ehkäisemään ristiriitoja toimijoiden, laivastojen tai laivastonosien välillä. Kalastusmahdollisuuksien jakamisella voidaan lisäksi pyrkiä vastaamaan uusiin haasteisiin. Sillä voidaan luoda kalastusaluksille kannustimia ottaa käyttöön valikoivia pyydyksiä ja siten edistää kestävämpiä käytäntöjä ja ratkaisuja sekä palkita niistä.

YKP-asetuksen toiminnasta vuonna 2023 annetussa komission tiedonannossa³ korostettiin YKP:hen liittyvän hallinnon parantamisen yhteydessä, että hyvä hallintotapa perustuu myös avoimuuden lisäämiseen. Lisäksi painotettiin yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (jäljempänä 'YKP-asetus')⁴ 17 artiklan vaatimusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on kalastusmahdollisuuksia jakaessaan käytettävä avoimia ja

---

¹ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (valvonta-asetus) 4 artiklan 32 kohdan määritelmän mukaisesti 'kalastusmahdollisuudella' tarkoitetaan määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena. Kalastusoikeuteen voi kuulua myös teknisiä ja maantieteellisiä rajoituksia, jotka koskevat sitä, miten, milloin ja missä kalastustoimia voidaan harjoittaa.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Eurooppalainen valtamerisopimus, COM(2025) 281 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0281>. Jakso 4: Rannikkoyhteisöjen ja saarten suojelu ja vaikutusmahdollisuuksien parantaminen.

³ Yhteinen kalastuspolitiikka tänään ja huomenna: kalastus- ja merisopimus kohti kestävää, tieteeseen perustuvaa, innovatiivista ja osallistavaa kalastuksenhoitoa, COM(2023) 103 final (annettu osana laajempaa kalatalous- ja meripakettia). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52023DC0103>.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta. [EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22–61](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1380).

puolueettomia perusteita, myös luonteeltaan ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia perusteita. Komissio vahvisti vuoden 2023 tiedonannossa sitoutuvansa yhteistyöhön tieteellisten elinten ja jäsenvaltioiden kanssa arvioidakseen tarkemmin näiden perusteiden avoimuutta ja niiden yhdenmukaisuutta YKP-asetuksen säännösten kanssa sekä varmistaa avoimuuden ja yhdenmukaisuuden toteutumisen. Yhteistyön tavoitteena on edistää sellaisten perusteiden käyttöä, joilla voidaan edistää kestäviä kalastuskäytäntöjä ja tukea pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen harjoittajia. Tämentyypin kalastuksen piiriin kuuluu lähes 75 prosenttia kaikista EU:ssa rekisteröidyistä kalastusaluksista ja lähes puolet kalastusalan työpaikoista.

Edellä mainitun sitoumuksen mukaisesti komissio kannustaa tällä tiedonannolla jäsenvaltioita parantamaan kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevaa hyvää hallintotapaa kiinnittämällä huomiota neljään osa-alueeseen: 1) avoimuuden ja tiedotuksen vahvistaminen, 2) oikeudenmukaisuus, 3) annettujen tietojen tarkkuuden varmistaminen ja 4) jakomenetelmien soveltuvuus.

Lisäksi tiedonannossa kehoitetaan jäsenvaltioita pohtimaan järjestelmiä ja menetelmiä, joita ne tällä hetkellä käyttävät jakaessaan kalastusmahdollisuuksia kestävien kalastuskäytäntöjen edistämiseksi ja pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen harjoittajien tukemiseksi.

Tämän tiedonannon liitteessä (*Jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakamista koskeva käsikirja*) esitetään komission havainnot YKP-asetuksen 16 ja 17 artiklan soveltamisesta. Havainnoissa on otettu huomioon jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa tehty yhteistyö ja niiltä saatu palaute⁵. Liitteessä annetaan myös kyseisten artiklojen täytäntöönpanoa koskevia ohjeita jäsenvaltioille, jotka jakavat kalastusmahdollisuuksia lippunsa alla purjehtiville aluksille.

2. SELKEÄMMÄT TIEDOT JAKOTAVOISTA: AVOIMUUDEN VAHVISTAMINEN

YKP-asetuksen 16 artiklan 6 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle menetelmät, joita ne käyttävät jakaakseen kalastusmahdollisuutensa lippunsa alla purjehtiville aluksille. Tämä ilmoitusvelvollisuus on tärkeä avoimuuden vuoksi⁶ ja tarpeen, jotta komissio ja jäsenvaltiot voivat seurata kalastuksen suuntauksia ja tuloksellisuutta.

Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle jakomenetelmistään monin eri tavoin, eri väliajoin ja eri tarkkuustasoilla. Tästä syystä on vaikea saada selkeää tilannekuvaa siitä, miten kalastusmahdollisuuksia jaetaan tietyille kannoille, laivastoille ja alueille. Sen vuoksi tämän tiedonannon liitteessä kehoitetaan jäsenvaltioita esittämään tietyt vähimmäistiedot tehdessään komissiolle ilmoituksen 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Myös avoimuuden lisääminen sidosryhmiin nähden on hyvän hallintotavan kannalta keskeistä. Jäsenvaltioita kannustetaan siksi tiedottamaan sidosryhmille kalastusmahdollisuuksien jakamisessa käytetyistä menetelmistä, YKP-asetuksen 17

---

⁵ Lisätietoja palautteesta on liitteessä mainituissa asiakirjoissa, pääasiassa tieteellis-tekniis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) kertomuksissa 20-14, 22-14 ja 23-17.

⁶ Kuten todetaan vuoden 2023 tiedonannossa *Yhteinen kalastuspolitiikka tänään ja huomenna* (COM(2023) 103 final): ”Hyvä hallintotapa perustuu myös avoimuuden lisäämiseen.” <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0103>.

artiklan mukaisista jakoperusteista ja kullekin perusteelle annetusta painotuksesta perusteluineen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden käyttämät menetelmät ja perusteet ovat YKP-asetuksen (pääasiassa 17 artiklan) vaatimusten mukaisia. Komissio kehottaakin jäsenvaltioita tarkistamaan, käykö vaatimusten noudattaminen asianmukaisesti ilmi niiden ilmoittamista tiedoista: i) Osoittavatko tiedot perusteiden avoimuuden ja puolueettomuuden? ii) Onko ympäristöllisten, sosiaalisten ja taloudellisten perusteiden painotus esitetty selkeästi? iii) Katetaanko tiedoissa kaikki jaetut kalastusmahdollisuudet?

3. KALASTUSMAHDOLLISUUKSIEN JAKAMINEN KESTÄVIEN KALASTUSKÄYTÄNTÖJEN EDISTÄMISEKSI SEKÄ PIENIMUOTOISEN KALASTUKSEN JA RANNIKKOKALASTUKSEN HARJOITTAJIEN TUKEMISEKSI

Jäsenvaltioiden suunnitteleman jakojärjestelmän on tärkeää olla yhdenmukainen YKP:n tavoitteiden kanssa. Sillä olisi siis voitava varmistaa kalastustoiminnan kestävyys ja säilyttää riittävä joustavuus, jonka turvin EU:n kalastusala voi sopeutua uusiin haasteisiin.

Komission keräämät ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) analysoimat tiedot paljastavat merkittäviä eroja ilmoitetuissa jakomenetelmissä ja jäsenvaltioiden käyttämissä perusteissa, myös luonteeltaan ympäristöllisissä, sosiaalisissa ja taloudellisissa perusteissa.

Komissio toteaa, että jäsenvaltioilla itsellään on vastuu päättää käyttämistään jakojärjestelmistä ja että niillä on oikeus määrittää valitsemiensa ympäristöllisten, sosiaalisten ja taloudellisten perusteiden painotukset. Kun otetaan huomioon alan ja eri jäsenvaltioissa harjoitetun kalastuksen moninaisuus, on selvää, ettei yksi lähestymistapa sovi ratkaisuksi kaikille.

Erityisesti on huomattava, että jäsenvaltioita ei velvoiteta jakamaan kalastusmahdollisuuksia kaikkein kestävimille kalastuskäytännöille tai pienimuotoisen kalastuksen harjoittajille.

Komission on kuitenkin arvioitava, ovatko jakomenetelmät yhdenmukaisia YKP:n tavoitteiden kanssa.

Tältä osin komissio korostaa 17 artiklan henkeä, joka ilmenee myös YKP-asetuksen johdanto-osan 33 kappaleesta: ”Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vastuullista kalastusta tarjoamalla kannustimia ympäristöä vähiten vahingoittavalla tavalla kalastaville ja yhteiskunnalle suurinta etua tarjoaville toimijoille.”

Kyselylomakkeisiin saatujen vastausten ja sidosryhmien kuulemisten perusteella komissio havaitsi tiettyä reagoinnin hitautta tavoissa, joilla jäsenvaltiot jakavat kalastusmahdollisuuksia. Jotkin ilmoitetut menetelmät eivät esimerkiksi näytä vastaavan asianmukaisesti EU:n kalastusalan uusiin haasteisiin.

Tämä on erityisen selvää pienimuotoisen rannikkokalastuksen harjoittajien osalta, joihin haasteet vaikuttavat usein eniten.⁷ Näiden kalastajien kohtaamia haasteita ovat esimerkiksi

---

⁷ Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) – The 2024 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 24-03 & 24-07), Prellezo, R., Sabatella, E.C., Virtanen, J., Tardy Martorell, M. ja Guillen, J., toim., Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2024, doi:10.2760/5037826, JRC139642.

energiakriisi, kantojen luonnollinen vaihtelu (yksilömäärät ja levinneisyys), kilpailu merialueiden käytöstä, ilmastonmuutos, merellisen ympäristön huonontuminen, haitalliset lajit tai laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS) aiheuttama epäreilu kilpailu.

Komissio tunnustaa pienimuotoisen rannikkokalastuksen tärkeän roolin ja korostaa sen edustavan lähes 70:tä prosenttia EU:n aluskannasta. Erityisen huomattavaa on tämäntyyppisen kalastuksen läheinen kytkös kalastusyhteisöjen sosiaaliseen ja taloudelliseen rakenteeseen, tiivis yhteys paikalliseen ympäristöön ja yhteiskuntaan sekä suuri merkitys osana eurooppalaista kulttuuria ja perintöä. Tämän roolin tunnustamista tuetaan seuraavilla: i) etuuskohteluun perustuva pääsy EU:n vesille 12 meripeninkulman vyöhykkeellä YKP-asetuksen mukaisesti, ii) 100 prosentin enimmäismäärä taloudellista tukea Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta (EMKVR)⁸ ja iii) tietyt valvonta-asetuksen⁹ mukaiset poikkeukset.

Jakaessaan kalastusmahdollisuuksia 17 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat huomioida pienimuotoisen rannikkokalastuksen tärkeän roolin esimerkiksi ottamalla jakomenetelmässään huomioon kansallisessa EMKVR:n ohjelmassa määritellyt erityistarpeet pienimuotoisen kalastuksen harjoittajien selviytymiskyvyn parantamiseksi.

4. KUINKA JÄSENVALTIOT VOIVAT PARANTAA KALASTUSMAHDOLLISUUKSIEN JAKAMISTA KOSKEVAA HYVÄÄ HALLINTOTAPAA

A. Luottamuksen rakentaminen avoimuuden ja tiedotuksen pohjalta

Jakomenetelmät saattavat olla monimutkaisia, ja eräät sidosryhmät ovat toivoneet voivansa saada paremman kuvan käytetyistä menetelmistä ja niiden taustalla olevista perusteista. Siksi jäsenvaltioita kehoitetaan vahvistamaan tiedotus- ja viestintävälineitään **antaakseen sidosryhmille aktiivisesti tietoa** kalastusmahdollisuuksien (kiintiöt ja pyyntiponnistus) jakomenetelmistä ja niiden perusteluista sen lisäksi, että jäsenvaltioilla on lakisääteinen velvollisuus ilmoittaa komissiolle, miten ne jakavat kalastusmahdollisuuksia lippunsa alla purjehtiville aluksille.

Komissio korostaa, että 17 artikla voi toimia välineenä, jolla vastataan EU:n kalastusalan uusiin haasteisiin. Näitä haasteita voidaan ratkaista edistämällä vuoropuhelua ja ottamalla kaikki sidosryhmät aiempaa aktiivisemmin mukaan jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien jakamiseen.

B. Luottamuksen rakentaminen oikeudenmukaisuuden pohjalta

EU:n pienimuotoista rannikkolaivastoa koskeva luku 2.7. Sivut 45–60.
<https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC139642>.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2021/1139, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2021, Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta.

⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/2842.

Komissio kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia, joilla hyödynnetään kaikki 17 artiklan mahdollisuudet edistää kestäviä kalastuskäytäntöjä ja tukea pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen harjoittajia.

Ensinnäkin komissio kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan 17 artiklassa esitettyjä esimerkkejä perusteista ja sitä, mitä vaikutuksia seuraaville tahoille jaetuilla kalastusmahdollisuuksilla on: i) alukset, joiden ympäristövaikutus on suurempi kuin muilla jäsenvaltion laivastoon kuuluvilla aluksilla, ii) alukset, jotka eivät ole aiemmin noudattaneet sääntöjä tai iii) alukset, jotka syrjäyttävät perinteistä toimintaa tai vakiintunutta kestävää taloudellista toimintaa.

Toiseksi komissio kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla tuetaan pienimuotoisen kalastuksen harjoittajia, ja hyödyntämään kaikki 17 artiklan antamat mahdollisuudet, joilla voidaan kannustaa tällaisen kalastuksen – erityisesti ympäristövaikutuksiltaan vähäisemmän – pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

C. Luottamuksen rakentaminen annettujen tietojen tarkkuuden pohjalta

Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen tyyppi, määrä ja yksityiskohtaisuus vaihtelee suuresti.¹⁰

Tämän vuoksi komissio kehottaa jäsenvaltioita ilmoittamaan kaikkien kalastusmahdollisuuksien jakomenetelmistä ja -perusteista komissiolle 16 artiklan 6 kohdan nojalla sekä sidosryhmille avoimuuden ja hyvän hallintotavan vuoksi. Tällä tarkoitetaan kiintiöitä ja pyyntiponnistuksia EU:n vesillä sekä kalastusmahdollisuuksia, joita jäsenvaltioille on myönnetty kansainvälisillä vesillä ja kansainvälisten sopimusten nojalla (kuten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta, kestävää kalastusta koskevilla kumppanuussopimuksilla tai muilla kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla).

Komissio kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon 17 artiklassa mainitut kolme perusteluokkaa eli ympäristölliset, sosiaaliset ja taloudelliset perusteet ilmoittaessaan käyttämästään jakomenetelmästä.

Avoimuus ja tiedottaminen sidosryhmille ovat hyvän hallintotavan keskeisiä osatekijöitä ja merkityksellisiä myös siirrettäviin kalastusoikeuksiin perustuvien kalastusmahdollisuuksien kannalta, vaikka 16 artiklan 6 kohdassa säädetty ilmoitusvelvollisuus ei koske näitä kalastusmahdollisuuksia.

D. Luottamuksen rakentaminen jakomenetelmien soveltuvuuden pohjalta

Komissio kannustaa jäsenvaltioita käyttämään YKP-asetuksen 17 artiklan mukaisia kalastusmahdollisuuksien jakoperusteita tavalla, jolla kannustetaan mukautumaan uusiin haasteisiin. Jakomenetelmät eivät saisi heikentää jäsenvaltioiden kykyä reagoida nopeasti odottamattomiin kehityskuluihin.

---

¹⁰ Ks. esimerkiksi tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) – Social Data in Fisheries (STECF 23-17), Van Hoof, L., Goti, L., Tardy Martorell, M. ja Guillen, J., toim., Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2024, doi:10.2760/982497, JRC136326. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC136326>.

Komissio kehottaa jäsenvaltioita kehittämään jakomenetelmiä, joihin sisältyy mahdollisuus jakaa käyttämättä jääneet kalastusmahdollisuudet uudelleen oikea-aikaisella, avoimella ja aktiivisella tavalla.

Lisäksi komissio kannustaa jäsenvaltioita arvioimaan jakojärjestelmiään säännöllisesti uudelleen sen varmistamiseksi, että käytetyt **menetelmät ja perusteet ovat edelleen merkityksellisiä ja asianmukaisia** niiden kalastusalan nykyisiin tarpeisiin nähden.

5. PÄÄTELMÄT

Komissio on tehnyt yhteistyötä jäsenvaltioiden, STECF:n ja sidosryhmien kanssa saadakseen selkeämmän kuvan kalastusmahdollisuuksien jakamisesta käytetyistä menetelmistä.¹¹

Tämän perusteella komissio kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia, joilla hyödynnetään kaikki 17 artiklan mahdollisuudet edistää kestäviä kalastuskäytäntöjä ja tukea pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen harjoittajia.

Komissio kannustaa jäsenvaltioita pohtimaan, millaisia ongelmia niiden pienimuotoisen kalastuksen harjoittajat tyypillisesti kohtaavat, ja antamaan 17 artiklan nojalla tukea ja alueita tietyille kalastusalueille, jotka ansaitsevat mahdollisuuden kalastaa voidakseen jatkossakin myötävaikuttaa kestäväan kalastukseen ja kalastusyhteisöihin.

Luottamuksen lisääminen politiikkoihin on tärkeää, ja komissio kannustaakin jäsenvaltioita antamaan sidosryhmille parempaa tietoa siitä, kuinka kalastusmahdollisuudet jaetaan.

Jatkotoimina komissio kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan kalastusmahdollisuuksien jakamisesta käyttämiään menetelmiä ja perusteita ja ottamaan huomioon tarpeen edistää kestäviä kalastuskäytäntöjä ja tukea pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen harjoittajia. Huomiota olisi kiinnitettävä myös tiedotuksen ja avoimuuden parantamiseen. Komissio on valmis auttamaan jäsenvaltioita näissä asioissa.

---

¹¹ Viimeisin julkaistu kertomus, viitattu aiemmin: Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) – Social Data in Fisheries (STECF 23-17).